

derne, Børnene og Mændene, kort sagt for alle. Hvis man vil mene, at Kvinderne skulde have Valgret for at stille et særligt Kvindespørgsmaal op, for særlig at fremme Kvindernes Fordel, ja saa kunde man være betænkelig ved det, men jeg tror sikkert, at det ikke er Kvindernes Hensigt at tilstræbe Valgret for at fremme deres særegne Interesser. Jeg tror, at naar Kvinderne forlange Valgret, er det, for at de kunne faa et Ord med at sige der, hvor det gælder om at skabe fornuftige, humane og gode Samfundsforhold.

Det er jo vel egentlig saa, at den Side, som jeg tilhører, og den Side, som staar os nærmest, ikke har nogen absolut særlig Interesse i, at dette Lovforslag gennemføres, fordi vi paa den nuværende Valgbasis have Udsigt til at kunne komme ret godt igennem. Men naar vi ikke desto mindre acceptere dette Forslag, er det, fordi vi sige: Lad os blive enige om at give hinanden den Ret, som vi i Øjeblikket kunne enes om, og lad os blive enige om at gøre noget, som kan hjælpe Samfundet noget op af det Uføre, som det nu ligger i, thi at Samfundet ligger i et Uføre, kunne vi vel være enige om. Jeg vil derfor for mit Vedkommende anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

H. N. Hansen: Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning, at jeg aldeles ikke, som det ærede Medlem gik ud fra, har udtalt mig som Ordfører for Højre. Mine Bemærkninger staa for min egen Regning, støttede paa min Indsigt i og Kendskab til de paagældende Forhold. Naturligvis skulde det kun være mig kært, om min Opfattelse kunde finde Bifald hos andre af Tingets Medlemmer, men hvad jeg har udtalt, staar, som sagt, for min egen Regning. Dette har jeg ment at skyldte andre ærede Medlemmer af Tinget at udtale. — I øvrigt slutter jeg mig ganske til det ærede Medlems Ønske om, at vi ved gensidig Imødekommen maa naa til et lykkeligt Udfald for nærværende Sag.

Gustav Hansen: Naar jeg har taget Ordet i denne Sag, kan jeg udtale min Tilslutning til de Bemærkninger, som fremkom fra det 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen). Jeg kan i meget væsentligt slutte mig til ham, navnlig for saa vidt det ærede Medlem anbefalede et eventuelt Udvalg at gaa ind paa Bestemmelsen om at give Stemmeret til 800 Kr.s-Mændene og om at indføre Forholdstalsvalgmaaden. —

Der er imidlertid et væsentligt Punkt, hvor jeg ikke ganske stemmer overens med ham, og det er det, som giver Anledning til, at jeg tager Ordet. Det er Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret. Han udtalte, at han kunde ikke indse, at der paa det nuværende Tidspunkt var Anledning til at fremkomme med en Bestemmelse om, at Kvinderne skulde have Stemmeret i samme Omfang som Mændene. Jeg maa give ham ganske Ret i, at det foreliggende Lovforslag gaar for vidt i sin Bestemmelse med Hensyn til Kvinderne, men jeg kan ikke indse, hvorfor selvstændige, skatteydende Enker og andre selvstændige ugifte Kvinder ikke skulde have Stemmeret i kommunale Sager; der er efter min Mening ikke nogen Grund dertil. Jeg kunde ikke gaa med til at give gifte Kvinder Stemmeret i disse Sager, thi jeg tror, at man ifølge Ægteskabets Natur og dets ideelle Hensigt bør betragte det somørende Ægtefællerne til en Enhed, og jeg ved ikke, hvorfor der saa skal gives mere end en Stemme i et Ægteskab. Der kan naturligvis spørges, hvorfor da Manden skal administrere denne Stemme og ikke Konen, men dertil kan man sige, at der er saa mange andre Forhold udad til, hvor Manden skal repræsentere. At der kan være mange Tilfælde, hvor det er forkert, og hvor den kvindelige Del kunde have mere Føje til at have Administrationen, kan være meget rigtigt, men saa vidt ere vi jo ikke komne. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale et eventuelt Udvalg at søge for, at der i Loven indkommer en Bestemmelse, som giver skatteydende Enker og andre selvstændige ugifte Kvinder Valgret til Borgerrepræsentationen under visse Betingelser.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (Mundberg) kom ind paa Spørgsmaalet om Højrefremskridtslovgivning og konservativ Lovgivning, men jeg tror, at han i de Betragtninger, han der antillede, ikke havde tilstrækkeligt Øje for, at dette er et Lovforslag, som er ønsket fra konservativ Side. Der er ingen Grund til ikke at udtale det ganske aabent, at man har faaet den Opfattelse, at som Lovgivningen nu er med Hensyn til Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn, vil der være en Mulighed til Stede — det ærede nævnte Medlem betegnede det endogsaa som en nærliggende Sandsynlighed — for, at Borgerrepræsentantpladserne i deres Helhed kunde blive besatte med radikale Medlemmer. Det er ligefrem for at undgaa en